

nisterstvu národní obrany Dr. Josef Lepšík a Dr. Josef Beneš vydáním vojenského trestního zákona i vedlejších zákonů. Velmi přehledně a pečlivě upravené vydání je opatřeno bohatou judikaturou a doplněno podrobnými rejstříky, takže se stane jistě vítanou pomůckou každému, kdo se zabývá vojenským trestním právem. Solnař.

Recueil de documents en matière pénale et pénitentiaire. Bulletin de la Commission internationale pénale et pénitentiaire. Volume I, livraison 3 et 4. Staempfli et Cie, Berne 1931. Cena 7·50 švýc. franků, celý ročník 25 fr.

Nejnovější čísla této sbírky, o níž zde již bylo referováno a která má přinášeti zprávy o novinkách v oboru trestního zákonodárství a justiční správy se zřetelem k trestnímu právu, podává především obsah ministerského nařízení pruského ze 7. června 1929 o stupňovitém výkonu trestu (Stufenstrafvollzug) z pera tvůrce tohoto nařízení ministerského rady Gentze. Jde o opatření velmi pozoruhodné, které se pokusilo o široké a smělé uplatnění myšlenky progresivního systému v pruském vězeňství, kterému tato byla až do té doby celkem cizí. Nařízení jde až tak daleko, že stírá na nejvyšším stupni výkonu trestu rozdíly mezi jednotlivými způsoby trestu (žalářem a vězením) a vedle samosprávy vězňů připouští ve vyšších stupních i přerušení výkonu trestu ve formě poskytnutí dovolené. Rovněž do oboru vězeňství zapadá zpráva o reformě výkonu trestu ve Švédsku podle prací ministerské komise k tomu účelu zřízené.

Největší část obsahu zaujímá zpráva subkomise pro vypracování vzorné extradiční smlouvy, otištěná vzhledem k významu otázky též německy a anglicky. Solnař.

D E N Í K.

Pracovní soudy, zavedené podle zákona č. 131 z roku 1931, zahájily svoji činnost dnem 1. ledna 1932, kromě jiných míst, také v Praze. Bylo již v tomto časopise upozorněno, jak nedostatečně dlouhá je vacatio legis u různých nových zákonů, jež leckdy vcházejí v účinnost dříve, než prakticky tekst příslušného zákona, uveřejněný ve Sbírce zákonů a nařízení československých, dostane se do rukou soudců, advokátů a jiných na tom či onom zákoně přímo interesovaných činitelů, kteří zákon mají uváděti v život, dokonce laiku občanovi podle něho raditi; tak na příklad poslední novela k soudním poplatkům a j.

U soudů pracovních nebyli jmenováni dosud přisedící do senátů, takže při I. rocích od počátku ledna do nynějška odročují se stání na neurčito, pokud strany nepoužijí práva v zákoně jim

vyhrazeného a nedají souhlas k tomu, aby spor byl projednán před předsedou senátu (samosoudcem z povolání). Tím je sotva v život uvedený pracovní soud vlastně ochromen hned od počátku. A důsledky? Místo urychleného řízení a zlepšení bude pracovní soud hned od počátku zatížen »nedodělky«. Dále strany mají vítanou možnost spor protáhnouti a rozhodnutí oddáliti prostě tím, že nedá souhlas ta či ona strana (zpravidla žalovaný) k projednání sporu samosoudcem. A konečně: podkopává se dokonale autorita senátů pracovních soudů, stranám se názorně dokazuje, že co by vlastně měl rozhodovati senát složený z přísedících laiků, stačí předseda jeho čili samosoudce (z povolání) sám také rozhodnouti.

Zbývá tedy už jen odpověď na otázku, komu prospívají tyto koncese, učiněné vlastně jen vlivům politickým, když od počátku veden je každý, kdo s pracovním soudem má nyní co činiti, k přesvědčení, že aparát budoucích senátů je zatím jen překážkou v činnosti pracovních soudů. Budoucnost nadto asi také potvrdí zkušenosti, známé již na př. z bývalých odvolacích senátů živnostenského soudu, kde příliš často líčení nemohlo začíti dříve, dokud — po telefonickém alarmování přísedících laiků, pokud telefon měli — nebyl takový pan přísedící chtě nechtě přinucen k líčení a k soudu se dostaviti.

Špatná orientace u pražského knihovního soudu. Pozemkové knihy Velké Prahy, soustředěné u krajského soudu civilního už po několik let, jsou umístěny v několika (samozřejmě že tmavých a snad vůbec nevětraných) místnostech. Budiž aspoň nyní to s povděkem konstatováno, že je zatím postaráno o několik věšáků na svrchní šat — mimochodem řečeno, neboť nechceme jen kritizovat nedostatky. Nemluvě tedy o nevhodném umístění knih pozemkových, jež nyní nelze zlepšiti, bylo by možno odstraniti jeden citelný nedostatek ihned: zlepšiti, resp. vůbec zavésti přehlednou orientaci, kde které katastrální území má své vložky, a dále, kde v tom či onom oddělení jsou vložky toho kterého katastr. území zařaděny. Pozemkové knihy jsou dnes rozděleny totiž někde podle oblastí bývalých okresních soudů (na př. »smíchovské«, »karlínské«, »nuselské«, »vršovické«), jinde zase jsou prostě »Král. Vinohrady«, »Žižkov« s přilehlými obcemi. I když typický návštěvník, advokát či notář, resp. jejich koncipienti, těchto ponurých místností ví, v které místnosti jsou vložky té které obce uloženy, musí hledati v regálech, kde vložky jím hledané obce právě začínají, a to dá dosti hledání, třebaš pomáhají v této zmatené orientaci úředníci knihovní — kolik však takových dotazů musí při své práci za den vyřídit! Stačilo by tedy vyvěsiti prostý náčrtek umístění vložek po jednotlivých regálech v každé jednotlivé místnosti a krom toho v regálech samých upevniti kolmo na průčelí regálu zřetelnou tabulku s názvem katastrálního území, a to vždy u svazku, v němž vložky toho kterého území počínají. Tím by se